

Izmenjava Göttingen – Gorje

Izmenjava z učenci iz Nemčije je privabila veliko navdušencev nad potovanjem, spoznavanjem novih ljudi, navad in kultur. Učenci osmega ter devetega razreda smo že nestrpni pričakovali izlet v Göttingen že v jesenskih mesecih, vendar pa je bil prestavljen na 24. februar.

V sredo, 24. 2. 2016, zjutraj se nas je 13 učencev zbralo pred železniško postajo Lesce – Bled. Med tem ko so naši sovrstniki sedeli za šolskimi klopki, smo mi presedali z vlaka na vlak ter uživali v 10-urni vožnji do Göttingena. Tik preden smo prispeli, smo bili vsi nestrpni. Med ustavljanjem smo skozi okna pogledovali proti našim bodočim nemškim prijateljem, ki so nas (prav tako nestrpni) pričakovali.

Vsak od nas je odšel domov z družino svojega 'partnerja'. Tamkajšnji šolski sistem je drugačen od našega. Pri njih šolska ura traja 60 min. Na naši šoli je več učencev. Nemški sovrstniki morajo v šoli sami oskrbeti za malico, torej jo prinesejo od doma.

Hitro smo se navadili na novo okolje in nove ljudi. Peljali so nas naokoli. Šli smo v muzej o zgodovini Nemčije. Tam smo se razdelili v več skupin in raziskovali po muzeju določeno področje, na koncu je vsaka skupina to področje tudi predstavila še drugim. Muzej je bil zelo zanimiv, pa čeprav smo ob koncu dneva vsi 'popadali' v postelje. Petka smo se veselili prav vsi, z vlakom smo se odpravili v hannovrski živalski vrt. Pričakovanja so bila velika, saj je mesto Hannover veliko, kar pa je pomenilo, da je velik tudi ZOO. Poleg tega so nam prijatelji, učitelji idr. že prej povedali o več živalskih vrstah, ki smo jih potem videli v živalskem vrtu. Živalski vrt je bil zelo urejen. Nekateri smo bili malo razočarani nad živalskim vrtom, ker nismo videli polarnih medvedov. Razveselili so nas pa kenguruji, med katerimi si se lahko celo sprehajal. Za nadobudne fotografe je bil ta dan enkratni, tudi sama sem narediti nekaj dobrih posnetkov.

Soboto in nedeljo smo imeli zase z nemškimi prijatelji. Sami smo se potepali po mestu blizu njihove šole, nekateri so si ogledovali različne muzeje, drugi z nemško družino ali pa so si celo privoščili izlet v Berlin. Vikend je minil zelo hitro, vendar mislim, da smo ga prav vsi dobro izkoristili. V ponedeljek smo se še v spremstvu učiteljic odpravili peš v mesto, kjer smo dobili list z nalogami. Raziskovali smo dele mesta, ki so nam bili neznani, izvedeli nekaj običajev ter skritih znakov v okolici kipa Gänseliesel (deklica z raco). Naslednje jutro smo prav tako kot pred odhodom vsi čakali na železniški postaji. Razlika je bila le, da smo čakali na drugi postaji ter da so bili naši izrazi na obrazih malo bolj nesrečni. Seveda smo želeli tam ostati še malo dlje, vendar nas je bodrila misel, da imamo pred sabo še deset ur druženja in dogodivščin na vlaku.

Pia Kunčič, 9. a